

Årsberetningen om menneskerettigheder og demokrati i verden 2011 og EU's politik om menneskerettigheder og demokrati

Europa-Parlamentets beslutning af 13. december 2012 om årsberetningen om menneskerettigheder og demokrati i verden 2011 og EU's politik om menneskerettigheder og demokrati (2012/2145(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne, den europæiske menneskerettighedskonvention, Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og andre centrale internationale menneskerettighedstraktater og -instrumenter,
- der henviser til EU's årsberetning om menneskerettighederne og demokrati i verden i 2011, som vedtoges af Rådet (udenrigsanliggender) den 25. juni 2012;
- der henviser til sin beslutning af 18. april 2012 om årsberetningen om menneskerettighederne i verden og EU's menneskerettighedspolitik, herunder virkninger for EU's strategiske menneskerettighedspolitik¹;
- der henviser til EU's strategiramme og handlingsplan om menneskerettigheder og demokrati (11855/2012), som vedtoges af Rådet (udenrigsanliggender) den 25. juni 2012;
- der henviser til Rådets afgørelse 2012/440/FUSP af 25. juli 2012 om udnævnelse af Den Europæiske Unions særlige repræsentant for menneskerettigheder;
- der henviser til den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet af 12. december 2011 med titlen "Menneskerettigheder og demokrati i centrum for EU's optræden udadtil - en mere effektiv tilgang" (COM(2011)0886);
- der henviser til EU's menneskerettighedsretningslinjer;
- der henviser til sin holdning af 8. juli 2010 om forslag til Rådets afgørelse om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere²;
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 65/276 af 3. maj 2011 om Den Europæiske Unions deltagelse i FN's arbejde;
- der henviser til De Forenede Nationers millenniumerklæring af 8. september 2000 (A/Res/55/2) og resolutionerne fra FN's generalforsamling;
- der henviser til sin beslutning af 17. november 2011 om EU's støtte til Den Internationale

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0126.

² EUT C 351 E af 2.12.2011, s. 454.

Straffedomstol: håndtering af udfordringer og vanskeligheder¹ og til sin beslutning af 19. maj 2010² om konferencen til revision af Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol, som blev afholdt i Kampala, Uganda, fra den 31. maj til den 11. juni 2011, samt til de forpligtelser, som EU indgik ved denne lejlighed³;

- der henviser til Rådets afgørelse 2011/168/FUSP af 21. marts 2011 om Den Internationale Straffedomstol⁴ og om den reviderede handlingsplan af 12. juli 2011 med opfølgning på Rådets afgørelse om Den Internationale Straffedomstol,
- der henviser til sin beslutning af 14. december 2011 om revision af den europæiske naboskabspolitik⁵;
- der henviser til den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen til Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 8. marts 2011 med titlen "Et partnerskab for demokrati og fælles velstand med det sydlige Middelhavsområde" (COM(2011)0200);
- der henviser til den fælles meddelelse fra Den Europæiske Unions højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen af 25. maj 2011 med titlen "En ny tilgang til nabolande i forandring" (COM(2011)0303);
- der henviser til Rådets (Udenrigsanliggender) konklusioner om den europæiske naboskabspolitik, som vedtoges på det 3101. møde den 20. juni 2011;
- der henviser til Rådets (Udenrigsanliggender) konklusioner om Den Europæiske Demokratifond, som vedtoges på det 3130. møde den 1. december 2011 og til erklæringen om oprettelse af en Europæisk Demokratifond, som vedtoges af Coreper den 15. december 2011;
- der henviser til sin henstilling af 29. marts 2012 til Rådet om de nærmere retningslinjer for den mulige oprettelse af en europæisk demokratifond⁶;
- der henviser til sin beslutning af 7. juli 2011 om eksterne EU-politikker til fremme af demokratisering⁷;
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 25. oktober 2011 med titlen "En ny EU-strategi 2011-2014 for virksomhedernes sociale ansvar";
- der henviser til sin henstilling til Rådet af 2. februar 2012 om en konsekvent politik over

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0507.

² EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 78.

³ <http://www.icc-cpi.int/NR/rdonlyres/18B88265-BC63-4DFF-BE56-903F2062B797/0/RC9ENGFRASPA.pdf>.

⁴ EUT L 76 af 22.3.2011, s. 56.

⁵ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0576.

⁶ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0113.

⁷ EUT C 291 E af 4.10.2011, s. 171.

for regimer, over for hvilke EU anvender restriktive foranstaltninger, når deres ledere udøver deres personlige og kommercielle interesser inden for EU's grænser¹;

- der henviser til rapporten (A/HRC/17/27) af 16. maj 2011 fra FN's særlige rapportør for fremme og beskyttelse af menings- og ytringsfriheden, som omhandler betydningen af internationale menneskerettighedsnormer og -standarder på området for menings- og ytringsfrihed samt internettet som kommunikationsmedium;
- der henviser til meddelelsen af 12. december 2011 fra kommissæren for den digitale dagsorden om "no disconnect"-strategien;
- der henviser til rapporten (A/66/203) af 28. juli 2011 fra FN's særlige rapportør om situationen for menneskerettighedsforkæmpere;
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution af 21. december 2010 (A/RES/65/206) om et moratorium for anvendelsen af dødsstraf;
- der henviser til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf;
- der henviser til sin beslutning af 11. september 2012 om CIA's påståede brug af europæiske lande ved transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger²;
- der henviser til interimrapporten (A/66/268) af 5. august 2011 fra FN's særlige rapportør om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, isolationsfængsling, herunder psykiatriske klinikker;
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1325, 1820, 1888, 1889 og 1960 om kvinder, fred og sikkerhed;
- der henviser til rapporten om EU-indikatorer for den omfattende strategi for EU's gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolutioner nr. 1325 og 1820 om kvinder, fred og sikkerhed, som vedtoges af Rådet den 13. maj 2011;
- der henviser til Rådets konklusioner af 1. december 2011 om den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik;
- der henviser til meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 13. oktober 2011 med titlen "Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring" (COM(2011)0637);
- der henviser til konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination af kvinder (CEDAW) og den frivillige protokol hertil;
- der henviser til konventionen om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, som vedtoges af Europarådets Ministerkomité den 7. april 2011;

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0018.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0309.

- der henviser til FN's resolutioner om barnets rettigheder, senest resolutionen af 4. april 2012;
 - der henviser til FN's Menneskerettighedsråds resolution af 17. juni 2011 om menneskerettigheder, seksuel orientering og kønsidentitet;
 - der henviser til EU's tiltrædelse den 22. januar 2011 til FN-konventionen om handicappedes rettigheder, der er den første af FN's menneskerettighedskonventioner, som er ratificeret af EU som en "regionalt integrerende organisation";
 - der henviser til udkastet til FN-principper og -retningslinjer for en reel afskaffelse af forskelsbehandling baseret på arbejde og oprindelse, som er offentliggjort af Menneskerettighedsrådet (A/HRC/11/CRP.3);
 - der henviser til bemærkningerne og henstillingerne om kastediskrimination fra FN's højkommissær for menneskerettigheder, FN's officielle organer og FN's særlige procedurer, navnlig rapporten fra den særlige rapportør for samtidige former for racisme, racediskrimination, fremmedhad og dermed forbundet intolerance af 24. maj 2011 (A/HRC/17/40);
 - der henviser til Rådets konklusioner af 21. februar 2011 om intolerance, forskelsbehandling og vold på grund af religions- og trosfrihed, og der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 66/167 om bekæmpelse af intolerance, negativ stereotypering og stigmatisering af samt forskelsbehandling af, tilskyndelse til vold eller vold mod personer på grundlag af religion eller tro;
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og til udtalelser fra Udviklingsudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0377/2012),
- A. der henviser til, at traktaterne forpligter Unionen til at lade sin optræden udadtil bygge på principperne om demokrati, retsstat, menneskerettighedernes og de grundlæggende frihedsrettigheders universalitet og udelelighed, respekt for den menneskelige værdighed, principperne om lighed og solidaritet samt respekt for principperne i De Forenede Nationers pagt og folkeretten;
- B. der henviser til, at retspleje, retsstatsprincippet, ansvarlighed for alle forbrydelser, herunder så alvorlige forbrydelser, at de optager det internationale samfund, retfærdig rettergang og et uafhængigt retsvæsen er forudsætninger for beskyttelse af menneskerettigheder og fundamentet for en varig fred;
- C. der henviser til, at demokrati og retsstatsforhold er den bedste garant for menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, alle former for ikke-forskelsbehandling, tolerance over for personer og samfund og lige muligheder for alle
- D. der henviser til, at erfaringerne fra begivenhederne omkring det arabiske forår fortsat bør tilskynde EU til at revidere og sikre sammenhæng i dens politikker vedrørende bl.a. menneskerettighedsforkæmpere, den humanitære folkeret, menneskerettighedsdialoger

med tredjelande og civilsamfundet, herunder ikke-statslige organisationer og græsrodsbevægelser, og de sociale medier;

- E. der henviser til, at EU er forpligtet til at hjælpe de lande, som den har indgået internationale aftaler, herunder handelsaftaler, med, med at gennemføre alle disse grundlæggende principper, navnlig ved at sikre en nøje overholdelse af menneskerettigheds- og demokrati-klausulerne i disse aftaler;
- F. der henviser til, at internetadgang er en væsentlig forudsætning for adgang til information, ytringsfrihed, pressefrihed, forsamlingsfrihed og økonomisk, social, politisk og kulturel udvikling; der henviser til, at EU skal beskytte og fremme menneskerettighederne både offline og online;
- G. der henviser til stigningen i antallet af krænkelse af tanke-, samvittigheds- religions- og trosfriheden i mange lande i verden fra både statslige og ikke-statslige organers side, hvilket fører til forskelsbehandling og intolerance både mod enkeltpersoner og religiøse samfund, herunder mindretal og ikke-troende;
- H. der henviser til, at kvindernes rolle og deres fulgyldige deltagelse i det politiske, økonomiske og samfundsmæssige liv er af afgørende betydning, navnlig i forbindelse med fredsskabende foranstaltninger efter konflikter, forhandlinger om overgang til demokratiske forhold, konfliktløsning samt forsonings- og stabiliseringsprocesser;
- I. der henviser til, at årsberetningen om menneskerettigheder og demokrati i verden og EU's politik på dette område ikke blot bør afspejle og fungere som en gennemgang af tidligere resultater og fejl, men også tjene som inspiration for EU's strategi og handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati; der henviser til, at hver årsberetning ideelt set, håndgribeligt og regelmæssigt bør bidrage til at forbedre EU's menneskerettighedspolitik i verden;

EU's årsberetning 2011

- 1. glæder sig over vedtagelsen af EU's årsberetning om menneskerettigheder og demokrati i 2011; glæder sig over, at næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant ligeledes kunne fremlægge årsberetningen for Parlamentets plenarforsamling i juni og dermed genoptage normal praksis;
- 2. bemærker de positive skridt, der i de seneste år er taget med hensyn til at udvikle årsberetningen, men understreger, at der er mulighed for yderligere forbedringer;
- 3. mener, at årsberetningen bør være et vigtigt redskab til at kommunikere den indsats, EU gør på området, og at den bør medvirke til at øge synligheden af EU's aktion; opfordrer næstformanden/den højtstående repræsentant til i forbindelse med udarbejdelsen af fremtidige årsberetninger aktivt og systematisk at høre Parlamentet og redegøre for, hvordan der er taget hensyn til Parlamentets beslutninger;

Generelle overvejelser

- 4. glæder sig over vedtagelsen af EU's strategiske ramme for menneskerettigheder den 25. juni 2012; opfordrer EU's institutioner til at samarbejde om at sikre, at den gennemføres

rettidigt og korrekt, for på troværdig, principfast og ufortøvet vis og uden dobbeltmoral at opfylde kravet i EU-traktaten om at forfølge eksterne politikker, som bygger på menneskerettigheder, demokratiske værdier og retsstatsprincippet;

5. opfordrer Rådet, Kommissionen, Udenrigstjenesten og Parlamentet til at fastholde og leve op til sin rolle som en ledende menneskerettighedsforkæmper i verden ved at arbejde tæt sammen om at gennemføre en sammenhængende, ambitiøs og effektiv menneskerettighedspolitik i verden, som bygger på den strategiske ramme og udnytter udviklingsbistanden og de muligheder, som Demokratifonden giver;
6. anbefaler, at Rådet og EU-Udenrigstjenesten gennemfører en midtvejsevaluering af den nye menneskerettighedspakke og navnlig af handlingsplanen; kæver, at Parlamentet høres i vid udstrækning og orienteres regelmæssigt, og at civilsamfundet inddrages i denne proces;
7. glæder sig over mandatet for EU's tematiske særlige repræsentant for menneskerettigheder og den planlagte oprettelse af Rådets arbejdsgruppe om menneskerettigheder i Bruxelles (COHOM); glæder sig til, at de arbejder tæt sammen med Parlamentet, i førstnævnte tilfælde bl.a. i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 36 i TEU;
8. forventer, at COHOM vil styrke samarbejdet med Rådets arbejdsgruppe om grundlæggende rettigheder (FREMP) for at løse problemet med manglende konsekvens mellem EU's eksterne og interne menneskerettighedspolitik; understreger betydningen af inden for EU at føre en sammenhængende, konsekvent og eksemplarisk politik, som er i overensstemmelse med de grundlæggende værdier og principper, for at øge EU's troværdighed i verden og effektiviteten af EU's menneskerettighedspolitik og for at vise ægte respekt for menneskerettighedernes universelle karakter;
9. glæder sig over forbedringerne i sammenhængen mellem EU's interne og eksterne politikker som følge af, at EU's udnyttede sin status som juridisk person i medfør af Lissabon-traktaten til at ratificere FN's konvention om handicappedes rettigheder (UNCRPD) i december 2010; opfordrer til en tilsvarende fremgangsmåde i forbindelse med andre internationale menneskerettighedstraktater og -konventioner; opfordrer Rådet og Kommissionen til at agere proaktivt på dette område for at imødegå de negative konsekvenser af medlemsstaternes stykvisе undertegning og ratificering af andre centrale eksterne traktater og konventioner;
10. opfordrer indtrængende VP/HR, EU-Udenrigstjenesten, Rådet og Kommissionen til af hensyn til effektiviteten at sikre, at der er sammenhæng og konsekvens mellem de forskellige eksterne finansieringsinstrumenter og eksisterende eller planlagte EU-benchmarkings-, overvågnings- og evalueringsaktiviteter og -metoder i forbindelse med menneskerettigheder og demokrati i tredjelande, herunder afsnittene om menneskerettigheder og demokrati i statusrapporterne om udvidelses- og naboskabspolitikken, vurderingen af "mere for mere"-princippet vedrørende menneskerettigheder og demokrati, som gælder for den europæiske naboskabspolitik, den planlagte inddragelse af menneskerettigheder i konsekvensanalyser, der gennemføres for lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige forslag og for både regionale og bilaterale handels- associerings- og samarbejdsaftaler (Kommissionen planlægger at indføre en menneskerettighedsvurdering i forbindelse med fastsættelsen af vilkårene for

udbetaling af EU-bistand (navnlig i forbindelse med budgetstøtte)), en styrkelse af overvågningsmekanismen til undersøgelse af respekten for gennemførelsen af menneskerettighedskonventioner i GSP+-landene, målet om at systematisere opfølgningen på rapporterne fra EU's valgobservationsmissioner og Rådets fremhævelse af benchmarking samt fortsat og systematisk behandling af aspekter vedrørende menneskerettigheder, køn og børn, som påvirkes af væbnede konflikter, i dokumenterne med erfaringerne fra FSFP-missioner;

11. glæder sig over vedtagelsen af landestrategier for menneskerettigheder for individuelle lande med henblik på at gennemføre EU's politikker på den mest hensigtsmæssige og effektive måde; anerkender den vigtige rolle, som lokale EU-delegationer spiller med hensyn til at udvikle og følge op på de landestrategier, som er skræddersyet til særlige omstændigheder, men understreger EU-Udenrigstjenestens koordineringsansvar med hensyn til at sikre en sammenhængende anvendelse af EU's menneskerettighedspolitiske prioriteter, som er fastlagt i den strategiske ramme for menneskerettigheder og i EU's retningslinjer; understreger betydningen af at færdiggøre netværket af fokuspunkter om menneskerettigheder og demokrati i EU's delegationer og FSFP-missioner og -operationer; opfordrer VP/HR og EU-Udenrigstjenesten samt medlemsstaterne til som bedste praksis at vedtage metoden med at arbejde lokalt med menneskerettighederne gennem menneskerettighedsarbejdsgrupper, som er dannet blandt EU's delegationer og EU-medlemsstaternes ambassader; opfordrer ligeledes til regelmæssige kontakter med repræsentanter for civilsamfundet, menneskerettighedsforkæmpere og medlemmer af de nationale parlamenter; støtter EU-Udenrigstjenestens mål om at tilbyde uddannelse i menneskerettigheder og demokrati til EU-Udenrigstjenestens, Kommissionens, EU-delegationens og FSFP-missionernes personale samt EU-agenturer, der har forbindelser med tredjelande, navnlig FRONTEx; opfordrer til, at man er særligt opmærksom på at beskytte menneskerettighedsforkæmpere; mener, at landestrategier for menneskerettigheder bør indarbejdes i EU's FUSP og FSFP og i handels- og udviklingspolitikken, både i de geografiske og tematiske programmer, for at sikre større effektivitet og sammenhæng;

EU's indsats i FN

12. glæder sig over EU's bestræbelser på at støtte og genoplive menneskerettighedsarbejdet i FN's system, herunder færdiggørelsen af gennemgange af FN's Menneskerettighedsråds arbejde i 2011; understreger, at det fortsat er vigtigt at støtte FN's menneskerettighedshøjkommissærs uafhængighed og den rolle, som FN's tematiske og landespecifikke særlige rapportører om menneskerettigheder spiller, og ser frem til et tæt samarbejde mellem den og EU's nyudnævnte særlige repræsentant for menneskerettigheder; understreger betydningen af, at EU den 22. januar 2011 tiltrådte FN-konventionen om handicappedes rettigheder, der er den første af FN's menneskerettighedskonventioner, som EU har ratificeret som en juridisk person;
13. understreger betydningen af en stærkt opbakning bag EU's aktive deltagelse i arbejdet i FN's Menneskerettighedsråd ved at være medstiller for resolutioner, udstede erklæringer og deltagelse i interaktive dialoger og debatter;
14. glæder sig over det lederskab, som EU's medlemsstater udviser med hensyn til at understøtte FN-menneskerettighedssystemets troværdighed ved sammen at udstede en stående invitation til alle FN's særlige rapportører om menneskerettigheder, ved at tage

initiativ til FN's Menneskerettighedsråds særlige samling om Libyen, hvor den historiske indstilling om at suspendere Libyen fra Menneskerettighedsrådet blev vedtaget, og ved at stå i spidsen for den indsats, som førte til nedsættelsen af den uafhængige undersøgelseskommission om menneskerettighedssituationen i Syrien;

15. anerkender EU's muligheder for opsøgende arbejde og kreativ koalitionsdannelse som f.eks. indsatsen, som banede vejen for vedtagelsen af Menneskerettighedsrådets skelsættende resolution om menneskerettigheder, seksuel orientering og kønsidentitet, der blev støttet af stater fra alle regioner, samt opbygning af konsensus i Genève og New York vedrørende behovet for at bekæmpe religiøs intolerance og beskytte religions- og trosfrihed og samtidig undgå potentielt negative konsekvenser for andre vigtige menneskerettigheder som f.eks. ytringsfriheden;
16. gentager sin modstand mod regionale grupper, som arrangerer valg ved akklamation til Menneskerettighedsrådet;
17. anbefaler at følge op på anbefalingerne i den Universelle Periodiske Bedømmelse ved at indarbejde dem systematisk i EU's menneskerettighedslandestrategier samt menneskerettighedsdialoger og -høringer;
18. minder om nødvendigheden af at sikre tilstrækkelige bevillinger til at holde FN's menneskerettighedskommissærs regionale kontorer åbne;
19. minder om FN's Generalforsamlings vedtagelse af resolution 65/276 om Den Europæiske Unions deltagelse i FN's arbejde som en beskeden start på en større indsats for at styrke Unionens rolle i organisationens menneskerettighedsarbejde;

EU's politik vedrørende international strafferet, bekæmpelse af straffrihed og Den Internationale Straffedomstol (ICC)

20. beklager, at der ofte er tale om selektiv justits i nye overgangsdemokratier under dække af retsstatsprincippet og bekæmpelse af korruption; beklager, at selektiv justits blot er blevet et middel til at søge politisk hævn og gøre op med politiske afvigere ved at skræmme og marginalisere oppositionen, mediearbejdere og menneskerettighedsforkæmpere, navnlig forud for et valg; er fortsat bekymret over påstandene om lovovertrædelser og politisk motiverede beskyldninger mod medlemmer af oppositionen i Ukraine og opfordrer de ukrainske myndigheder til at sætte en stopper for den fortsatte chikane af oppositionen, som er en alvorlig hindring for landets bestræbelser på at garantere retsstatsprincippet og de demokratiske værdier;
21. beklager, at der trods mange opfordringer fra internationale organer til de russiske myndigheder ikke er sket fremskridt i efterforskningen af Sergei Magnitskys død; opfordrer derfor Rådet til at indføre og gennemføre et visumforbud i hele EU for de tjenestemænd, som er ansvarlige for Sergei Magnitskys død, og indefryse alle aktiver, som de eller deres nærmeste familie kan være i besiddelse af i EU;
22. er fortsat skuffet over retssagen mod M. Khodorkovskij og P. Lebedev, som internationalt anses som værende af politisk art;
23. markerer 10-års-dagen for ikrafttrædelsen af Romstatutten for Den Internationale

Straffedomstol (ICC); glæder sig over, at Kap Verde og Vanuatu har ratificeret den; anerkender ICC som en mekanisme, der fungerer som "sidste instans", og som i henhold til komplementaritetsprincippet, der er fastsat i Romstatutten, skal sikre retfærdighed for ofre for forbrydelser mod menneskeheden, folkemord og krigsforbrydelser;

24. bekræfter sin stærke opbakning bag ICC i bekæmpelsen af straffrihed i forbindelse med de alvorligste forbrydelser af international betydning; opfordrer EU og medlemsstaterne til at fortsætte deres politiske, diplomatiske, logistiske og finansielle støtte til ICC og andre internationale straffedomstole, herunder de internationale ad hoc-domstole for det tidligere Jugoslavien og Rwanda, Den Særlige Domstol for Sierra Leone, Cambodjas Krigsforbrydertribunal og Det Særlige Tribunal for Libanon;
25. glæder sig over, at der i EU's strategiramme og handlingsplan om menneskerettigheder og demokrati er indarbejdet en henvisning til behovet for aktivt at bekæmpe straffrihed for alvorlige forbrydelser, ikke mindst gennem opbakning bag ICC og forståelse for, at det er staternes primære ansvar at efterforske alvorlige internationale forbrydelser og fremme og bidrage til at styrke de internationale retssystemers kapacitet til at efterforske og retsforfølge disse forbrydelser;
26. glæder sig over de tilsagn, som er indeholdt i Rådets afgørelse 2011/168/FUSP af 21. marts 2011 om Den Internationale Straffedomstol og i den efterfølgende handlingsplan, der blev vedtaget den 12. juli 2011, og henstiller til EU og medlemsstaterne at sikre, at de gennemføres, gennem effektive og konkrete foranstaltninger med henblik på at fremme Romstatuttens almengyldighed og integritet, støtte ICC's uafhængighed, og at den fungerer effektivt, samt støtte gennemførelsen af komplementaritetsprincippet; opfordrer EU's særlige menneskerettighedsrepræsentant til at gennemføre de aktioner, som vedrører ICC i EU's strategiske ramme for menneskerettigheder og demokrati;
27. anerkender Kommissionens indsats for at udarbejde en "komplementaritetsværktøjskasse", der sigter mod at udvikle den nationale kapacitet og politiske vilje til efterforskning og retsforfølgelse af formodede internationale forbrydelser, og understreger betydningen af grundige høringer af medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og civilsamfundets organisationer for at færdiggøre værktøjskassen;
28. gentager sin henstilling om, at Romstatutten føjes til pakken af internationale traktater om god regeringsførelse, og om, at retsstatsprincippet ratificeres af tredjelande, der optages i den generelle toldpræferenceordning (GSP+); støtter, at der konsekvent medtages en ICC-bestemmelse i EU-aftaler med tredjelande; opfordrer til, at ICC integreres i alle EU's udenrigspolitiske prioriteter, navnlig ved systematisk at tage højde for bekæmpelse af straffrihed og komplementaritetsprincippet;
29. understreger betydningen af en robust indsats fra EU's side for at forudskikke og dermed undgå eller fordømme tilfælde af manglende samarbejde som f.eks. invitationer til personer, som er omfattet af en arrestordre fra ICC, og manglende anholdelse og overgivelse af sådanne personer; opfordrer endnu en gang EU og medlemsstaterne til at imødekomme alle domstolens anmodninger om at yde rettidig bistand og samarbejde for bl.a. at sikre, at åbne arrestordre gennemføres; bekræfter endvidere behovet for, at EU og medlemsstaterne med bistand fra EU-Udenrigstjenesten udarbejder et sæt interne retningslinjer, hvori der fastlægges en adfærdskodeks for kontakter mellem EU/medlemsstaternes tjenestemænd og personer, der er efterlyst af ICC;

30. giver udtryk for sin dybe bekymring over resultaterne af budgetforhandlingerne i december 2011 i Forsamlingen af Statsparter (ASP) (10. samling fra den 12. til den 21. december 2011), som truede med at underfinansiere domstolen; beklager dybt, at visse europæiske parter til Romstatutten presser på for at vedtage et nulvækstbudget/lavere budget, og at Forsamlingen ikke accepterede at give domstolen tilstrækkelige ressourcer til effektivt at opfylde sit juridiske mandat og sikre retfærdighed på en robust, retfærdig, effektiv og meningsfuld måde; opfordrer medlemsstaterne til at yde robust støtte til domstolen forud for og under den kommende 11. samling i ASP og afvise forslaget om en nominel nulvækst i budgettet, hvilket ville underminere domstolens evne til at sikre retfærdighed og reagere på nye situationer;
31. understreger, at EU's støtte til bekæmpelse af straffrihed bør omfatte en række initiativer, herunder bl.a.: en øget indsats for på at fremme en bredere ratificering og gennemførelse af Romstatutten og (APIC) for at gøre domstolen rigtig global og universel, en øget indsats for at sikre fuldt samarbejde med domstolen, bl.a. gennem vedtagelse af relevant national lovgivning om samarbejde og indgåelse af rammeaftaler med ICC om håndhævelse af domstolens domme, beskyttelse og flytning af ofre og vidner mv. for at fremme et hensigtsmæssigt og rettidigt samarbejde med domstolen, samt fast politisk og diplomatisk opbakning, navnlig med hensyn til fuldbyrdelse af åbne arrestordre;
32. understreger i forlængelse af det arabiske forår betydningen af at udvikle en sammenhængende og nuanceret EU-politik om retlige overgangsordninger som et supplement til styrkelsen af retsvæsenets uafhængighed, herunder tilknytningen til ICC som sidsteinstansret, for at hjælpe lande, der befinder sig i en overgangsfase, med at behandle fortidens menneskerettighedskrænkelser, bekæmpe straffrihed og forhindre en gentagelse af menneskerettighedskrænkelser;
33. understreger, at den digitale indsamling af beviser og udbredelse af billeder af krænkelser af menneskerettighederne kan bidrage til den globale bekæmpelse af straffrihed; mener, at der er behov for bistand til i henhold til international(straffe)ret at gøre det muligt at anvende dette materiale som bevis i retssager;

EU's indsats inden for humanitær folkeret

34. glæder sig over, at der for første gang er indarbejdet et særligt afsnit om humanitær folkeret i årsberetningen om menneskerettigheder og demokrati for 2011 med en beskrivelse af EU's bestræbelser på at sikre ansvarlighed ved at dokumentere eventuelle overtrædelser af den humanitære folkeret og støtte ansvarlighedsmekanismer samt EU's løfte om at bekæmpe tvungne forsvindinger, yde fortsat støtte til ICC, arbejde hen imod yderligere deltagelse i de vigtigste instrumenter inden for humanitær folkeret, fremme respekten for grundlæggende proceduremæssige garantier for alle personer, som tilbageholdes i væbnede konflikter, og støtte til internationale instrumenter, der søger at håndtere den humanitære risiko ved eksplosive krigsefterladenskaber, klyngeammunition, improviserede eksplosive anordninger og personelminer;
35. beklager imidlertid, at den generelle viden om og gennemførelse af EU's retningslinjer om fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret fortsat er markant mindre end andre retningslinjer; opfordrer EU til at give gennemførelsen af disse retningslinjer mere politisk opmærksomhed og flere ressourcer, navnlig ved at sikre, at den humanitære

folkeret indarbejdes i krisestyringsoperationer og gennem proaktiv bekæmpelse af straffrihed og sikring af individuelt ansvar;

36. minder om, at respekt for folkeretten er en forudsætning for at undgå menneskerettighedskrænkelser, hvorfor dette skal udgøre en central del af enhver EU-strategi, der har til formål at forbedre menneskerettigheder og demokrati i verden, navnlig i forbindelse med forholdet til partnere, som også er involveret i en væbnede eller fastfrosne konflikter; minder om nødvendigheden af at standse enhver EU-støtte til parter i en konflikt, hvad enten den er finansiel, logistisk eller taktisk, herunder levering af våben, ammunition og alle andre typer militært udstyr, som fastlagt i EU's fælles holdning om våbeneksport;
37. understreger endvidere behovet for at sikre, at spørgsmålet om bekæmpelse af straffrihed for forbrydelser mod menneskeheden, krigsforbrydelser og folkedrab rejses mere systematisk i EU's bilaterale relationer med relevante lande, bl.a. ved at omtale i offentlige erklæringer, og for, at EU mere konsekvent beskæftiger sig med straffrihed på multilateralt plan, f.eks. i FN's Generalforsamling og Menneskerettighedsrådet;
38. gentager sin opbakning bag princippet om "beskyttelsesansvar" og understreger betydningen af, at det internationale samfund, herunder EU, påtager sig ansvaret for at gribe ind over for grove menneskerettighedskrænkelser i tredjelande, når regeringerne i disse lande er ude af stand eller uvillige til at beskytte deres egne borgere; understreger, at en sådan indsats fra det internationale samfunds side indebærer en humanitær intervention og et passende diplomatisk pres, og - men kun som sidste udvej - kollektiv magtanvendelse i FN-regi eller med FN-godkendelse; opfordrer EU til at deltage aktivt og fremme den presserende reform og udvidelse af FN's Sikkerhedsråd for at undgå obstruktion af beskyttelsesansvaret;
39. giver i den forbindelse udtryk for sin anerkendelse af EU's og flere medlemsstaters indsats, da de gik i spidsen for forebyggelsen af yderligere vold mod civile i Libyen i løbet af 2011, men beklager den manglende samlede indsats på EU-plan;
40. er dybt bekymret over menneskerettighedssituationen i Libyen, navnlig over vilkårene og behandlingen af personer, som holdes fængslet af forskellige militser, uden at den midlertidige regering har nogen effektiv og egentlig kontrol med disse brigader, og kræver øget opmærksomhed og varig bistand fra det internationale samfund, som FN's højkommisær for menneskerettigheder erklærede det i FN's Sikkerhedsråd den 25. januar 2012;
41. glæder sig over EU's og det internationale samfunds bestræbelser i Syrien i 2011, men beklager, at disse bestræbelser ikke har givet sig udslag i en forbedring af situationen i landet; giver udtryk for sin dybe bekymring over situationen i Syrien, navnlig med hensyn til katastrofesituationen omkring menneskerettighederne og den humanitære folkeret; fordømmer på det kraftigste det syriske styres udbredte brutale undertrykkelse og systematiske overtrædelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder mod befolkningen, herunder kvinder og børn; opfordrer de syriske myndigheder til straks at sætte en stopper for menneskerettighedskrænkelser og opfylde deres forpligtelser i henhold til den internationale menneskerettighedslovgivning og give mulighed for en fredelig og demokratisk overgang; bekræfter sin støtte til FN's og Den Arabiske Ligas særlig udsending og opfordrer FN's Sikkerhedsråd til at foretage det

fornødne for at standse massakrerne over for civilbefolkningen og for at indklage de ansvarlige for de grove krigsforbrydelser og menneskerettighedskrænkelser i Syrien for Den Internationale Straffedomstol;

42. glæder sig over initiativet "EU Aid Volunteers", der i den indledende programperiode 2014-2010 vil give omkring 10 000 europæere mulighed for at deltage i humanitære operationer i hele verden, hvor der er mest behov for bistand, og vise europæisk solidaritet ved at yde praktisk bistand til samfund, som er ramt af naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer;
43. anfører, at private militær- og sikkerhedsselskaber bør holdes ansvarlige for alle krænkelser af menneskerettighederne og den humanitære folkeret fra deres personales side; opfordrer EU og medlemsstaterne til på baggrund af den udbredte anvendelse af private militær- og sikkerhedsselskaber at optrappe bestræbelserne på at finde en troværdig lovgivningsmæssig løsning med hensyn til at undgå juridiske smuthuller med hensyn til ansvarlighed;

Den europæiske naboskabspolitik og det arabiske forår

44. understreger betydningen af opstandene i 2011 i den arabiske verden, både som udtryk for ønsket om frihed, retfærdighed og værdighed og som en stor udfordring for EU's politik i og uden for regionen; anerkender, at EU har optrappet sit politiske engagement i både de østlige og sydlige nabolande, men understreger behovet for at tage ved lære af fortidens politiske fejltrin og udarbejde en ny politik, som omfatter respekt for menneskerettighederne og støtte til de demokratiske værdier;
45. glæder sig over, at der nu lægges vægt på gensidig ansvarlighed og en fælles opbakning om de universelle værdier menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincippet i EU's politik over for de sydlige nabolande; opfordrer til konsekvens i EU's menneskerettighedspolitik over for de sydlige og østlige nabolande; understreger behovet for i øst at undgå de samme politiske fejl, som blev begået over for de sydlige lande forud for det arabiske forår i 2011;
46. henviser til sin beslutning af 25. november 2010 om situationen i Vestsahara¹ og sin beslutning af 18. april 2012 om årsberetningen om menneskerettighederne i verden og EU's menneskerettighedspolitik, herunder følgerne for EU's menneskerettighedspolitiske strategi²; giver udtryk for bekymring over forværringen i menneskerettighedssituationen i Vestsahara; opfordrer til respekt for det vestsahariske folks grundlæggende rettigheder, herunder foreningsfrihed, udtryksfrihed og retten til at demonstrere; kræver løsladelse af alle sahariske politiske fanger; kræver, at uafhængige observatører, ngo'er og medierne får adgang til området; bekræfter sin støtte til etablering af en international mekanisme, som skal føre tilsyn med menneskerettighederne i Vestsahara; støtter en retfærdig og varig løsning på konflikten på grundlag af princippet om det sahariske folks ret til selvbestemmelse i overensstemmelse med de relevante FN-resolutioner;
47. understreger, at kvindernes rolle og deres fuldgyldige deltagelse i den politiske og økonomiske beslutningstagning er af afgørende betydning, navnlig i forbindelse med

¹ EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 87.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0126.

fredsskabende foranstaltninger efter konflikter, forhandlinger om overgang til demokratiske forhold, konfliktløsning, forsonings- og stabiliseringsprocesser, for at nå målet om at skabe mere opmærksomhed omkring og sætte mere fokus på at fjerne forskelsbehandlingen af kvinder i de demokratiseringsprocesser, der for øjeblikket finder sted i mange tredjelande;

48. gentager sin overbevisning om, at "mere for mere"-tilgangen bør baseres på klart definerede kriterier med specifikke, målbare, opnåelige og gennemsigtige tidsbegrænsede benchmarks; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til systematisk at anvende denne tilgang i statusrapporterne om naboskabspolitikken;
49. glæder sig over, at EU er blevet mere opsøgende over for civilsamfundet og understreger behovet for, at civilsamfundet bidrager mere systematisk og regelmæssigt til udarbejdelsen af de landestrategier og -vurderinger for menneskerettigheder, der er en forudsætning for en korrekt gennemførelse af den nye "mere for mere"-tilgang i EU's politik;
50. glæder sig også over de aktiviteter, der er gennemført i henhold til østpartnerskabsinitiativet for at fremme menneskerettigheder, demokrati, grundlæggende frihedsrettigheder og retsstatsprincippet i partnerlandene; opfordrer EU til at anvende de erfaringer, som dens egne medlemsstater har med at skifte fra et autoritært til et demokratisk styre, og overføre erfaringerne herfra til konkrete resultatorienterede programmer i østpartnerskabslandene; opfordrer EU til at indtage en mere aktiv og sammenhængende holdning og samtidig fremme menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincippet i partnerlandene;
51. beklager imidlertid, at østpartnerskabspolitikken til tider stadig fortolkes forkert og ofte udvikler sig til en dobbeltmoralisk politik med laden-stå-til og syndsforladelse over for de østlige partnerskabslande;
52. er fortsat meget bekymret over manglen på demokrati, retsstatsprincippet, grundlæggende frihedsrettigheder og respekt for menneskerettighederne i Belarus, som er det eneste land i det europæiske naboskab, som ikke deltager fuldt ud i det østlige partnerskab og arbejdet i Den Parlamentariske Euronest-Forsamling, navnlig i kølvandet på præsidentvalget i december 2010 og de efterfølgende voldsomme overgreb på demonstranter og den politiske opposition, herunder retssager mod aktivister i 2011, som ikke levede op til de internationale standarder og udmøntede sig i uforholdsmæssigt hårde straffe; udtrykker sin anerkendelse af EU's enige reaktion på udvisningen af EU's diplomater fra Belarus i februar 2012; opfordrer Unionen og samtlige medlemsstater til at fortsætte deres sammenhængende og konsekvente politik over for Belarus og opretholde presset på det politiske styre, bl.a. gennem sanktioner over for politikere og embedsmænd, og samtidig inddrage civilsamfundet gennem værktøjer som lempelse af visumreglerne og øgede undervisnings-, efteruddannelses- og andre udvekslingsmuligheder; giver udtryk for dyb bekymring over, at Ales Bialetski har siddet fængslet siden den 4. august 2011; beklager, at polske og litauiske embedsmænd bidrog til anholdelsen af Ales Bialetski ved at fremsende bankoplysninger, og kræver, at der gøres alt på samtlige EU-planer for at undgå en gentagelse af sådanne fejl;
53. opfordrer EU til at anvende samme konsekvente tilgang til menneskerettighedskrænkelser i alle tredjelande, både partnerlande og lande, som EU har et mindre udviklet forhold til;

fastholder, at EU skal tage til orde og påpege og fordømme menneskerettighedskrænkelser, uanset hvornår og hvor de foregår, og uanset hvor strategisk et partnerskab der er indgået med det pågældende land; understreger, at EU bør anvende finansiel bistand og økonomiske forbindelser som en løftestangmekanisme til at sikre, at alle dens partnere bakker op om de universelle menneskerettighedsværdier;

EU's politik til støtte for demokratisering og valg

54. understreger menneskerettighederne og demokratiet gensidigt styrker hinanden, da det er gennem respekt for menneskerettighederne, at samfund skaber det frie politiske rum, der er nødvendig til fredelig demokratisk kappestrid; glæder sig i denne henseende over EU's øgede fokus på demokratistøtte som illustreret af den nyligt vedtagne europæiske demokratifond;
55. understreger, at der er behov for en mere langsigtet tilgang, som omfatter hele valgcyklussen, for at kunne følge op på rapporterne og henstillingerne fra EU's valgobservatørmissioner; understreger betydningen af, at der udarbejdes henstillinger, der er realistiske og gennemførlige, og af at sikre, at disse henstillinger overvåges af EU-delegationerne og bliver en del af deres politiske dialog og bistand; mener, at Europa-Parlamentets faste delegationer og paritetiske parlamentariske forsamlinger også bør spille en større rolle i opfølgningen af henstillingerne fra valgobservationsmissioner og analysere fremskridt med hensyn til menneskerettigheder og demokrati; opfordrer EU's valgobservationsmissioner til at styrke samordningen med andre internationale valgobservationsmissioner for at styrke sammenhængen i EU's indsats på dette område; understreger, at EU bliver nødt til at investere i at uddanne lokale observatører for at opbygge en bæredygtig og uafhængig valgproces i tredjelande; understreger, at overgang til demokrati samt forbedring af respekten for menneskerettighederne nødvendiggør langsigtede strategier, som muligvis ikke giver synlige resultater på kort sigt; opfordrer derfor Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at overvåge mere end blot én valgcyklus ved at sende EU-valgobservationsmissioner til lande, der bevæger sig fra autoritært styre til demokratisk styre, eller lande, der oplever alvorlige tilbagefald i udviklingen i retning af demokrati;
56. gentager sin opfordring til Rådet og Kommissionen til at udvikle en konsekvent og langsigtet strategi for hver enkelt af EU's valgobservationsmissioner, efterfulgt af en vurdering af demokratiske fremskridt to år efter missionen med behørig inddragelse af den relevante chefobservatør for valgobservationsmissionen, der skal forelægges i Parlamentets årlige drøftelse af menneskerettigheder med VP/HR; minder om, at VP/HR har givet tilsagn om i forbindelse med valgobservationer at fokusere på kvinders, nationale mindretals og handicappedes deltagelse, både som kandidater og som vælgere;
57. understreger, at EU skal samarbejde med politiske partier om at dele værktøjer og teknikker, som interesserede parter kan anvende til at udvikle en stærkere bånd til offentligheden, gennemføre konkurrencebetonede valgkampagner og fungere mere effektivt som lovgivere; understreger endvidere, at demokratisering er en proces, som skal inddrage borgere, græsrodsbevægelser og civilsamfundet; mener derfor, at EU bør derfor finansiere programmer, som fremmer aktivt medborgerskab, uddannelse af vælgerne, tilrettelæggelse af fortalervirksomhed, presse- og ytringsfrihed og generelt at sikre et politisk tilsyn og hjælpe borgerne med at udøve deres rettigheder;

58. mener, at kvinders lige deltagelse i politik og forvaltning er vigtig for at opbygge og bevare demokratiet; understreger derfor, at EU-programmer inden for menneskerettigheder og demokratisering bør prioritere inddragelse og opbygning af kvinders kapacitet inden for lovgivning, politiske partier og civilsamfundet som ledere, forkæmpere og informerede borgere; mener, at EU fortsat skal støtte og tilskynde kvinder i og til at stille op til politiske poster og deltage meningsfuldt i alle dele af det civile og politiske liv; påpeger, at kvinders fuldgyldige deltagelse i politik ikke er begrænset til statistiske mål med hensyn til antallet af kandidater og folkevalgte, og at sikring af ligestilling mellem kvinder og mænd kræver, at der i den politiske beslutningsproces tages hensyn til problematikker omkring kvinders rettigheder, og at kvinder frit og effektivt kan deltage i alle aspekter af det offentlige, politiske og økonomiske liv;
59. erindrer om, at opbygningen af et legitimt, demokratisk grundlag, et velfungerende civilsamfund og etableringen af et demokratisk, rettighedsbaseret samfund er en lang proces, der skal påbegyndes nedefra og kræver national, regional, lokal og international opbakning;
60. glæder sig over oprettelsen af Direktoratet for Demokratistøtte i Europa-Parlamentet og udvidelsen af mandatet for Valgkoordineringsgruppen (GCE), som er blevet til gruppen for demokratistøtte og valgkoordination (GSDCE); forventer, at Parlamentets, herunder de politiske grupper, støtteaktiviteter til fordel for demokratiet styrkes yderligere, navnlig gennem Kontoret for Fremme af Parlamentarisk Demokrati og Enheden for Valgobservation;

Dialoger og samråd om menneskerettigheder med tredjelande

61. anerkender det potentiale, der ligger i en omfattende menneskerettighedsdialog med tredjelande, navnlig hvis de kombineres effektivt med gennemførelsen af menneskerettighedslandestrategier; understreger imidlertid, at dialogerne ikke må udnyttes til at marginalisere menneskerettighedsdrøftelserne under den politiske dialog på et højere plan som f.eks. topmøder; slår ligeledes til lyd for, at overvejelser om menneskerettighederne kommer til at spille en central rolle i forbindelserne med tredjelande;
62. henstiller, at menneskerettighedslandestrategierne offentliggøres; understreger, at offentliggørelsen af strategierne vil synliggøre EU's indsats på menneskerettighedsområdet i tredjelande og støtte de personer, der kæmper for at udøve og beskytte deres menneskerettigheder;
63. understreger betydningen af, at EU anvender disse dialoger til at behandle individuelle sager, der vækker bekymring, navnlig vedrørende samvittighedsfanger, som er fængslet for på fredelig vis at have udøvet retten til ytrings-, forsamlings-, religions- og trosfrihed, og opfordrer EU til effektivt at følge op på disse sager med de pågældende lande;
64. giver imidlertid udtryk for sin bekymring over, at der stadig ikke gøres fremskridt i en række menneskerettighedsdialoger, samt at der ikke findes gennemsigtige benchmarks til at foretage en reel vurdering af forbedringer eller forværringer på menneskerettighedsområdet; bemærker, at EU fortsat har vanskeligheder med at forhandle sig frem til bedre vilkår for menneskerettighedsdialogerne med navnlig Kina og Rusland; opfordrer EU's nyudnævnte særlige repræsentant for menneskerettigheder til at

gå i spidsen under disse og andre menneskerettighedsdialoger og anvende en ny resultatorienteret tilgang gennem et løbende samarbejde med Parlamentet;

65. understreger, at de kinesiske myndigheder har taget visse skridt i den rigtige retning, men at menneskerettighedssituationen fortsat forringes og er kendetegnet af øget uro i samfundet og strammere kontrol og undertrykkelse af menneskerettighedsforkæmpere, advokater, bloggere og samfundsaktivister samt af målrettede politikker, som har til formål at marginalisere tibetanere og deres kulturelle identitet; opfordrer de kinesiske myndigheder til at indgå i et seriøst samarbejde med den tibetanske befolkning for at vurdere de underliggende årsager til tibetanske munkes og nonners selvaftændringer og ophøre med at chikanere og true tibetanere, som udøver deres ret til ytrings-, forsamlings- og foreningsfrihed, sætter en stopper for al unødvendig og overdreven magtanvendelse over for demonstranter, undersøger alle tilfælde af menneskerettighedskrænkelser og giver uafhængige observatører adgang til de områder, hvor der protesteres;
66. gentager, at der er behov for at udpege en særlig EU-repræsentant for Tibet, som skal være ansvarlig for beskyttelse af menneskerettighederne og blandt andre aktuelle emner retten til frit at praktisere sin religion og kultur i Kina;
67. er fortsat skuffet over, at Parlamentet ikke er blevet systematisk inddraget i vurderingerne af menneskerettighedsdialogerne, bl.a. dem med Rusland og Kina; opfordrer til, at Parlamentets adgang til disse vurderinger formaliseres, og minder om, at det i EU's retningslinjer om menneskerettighedsdialoger fastsættes, at civilsamfundet skal inddrages i vurderingerne;
68. gentager, at situationen omkring og fremme af kvindernes rettigheder, ligestilling og bekæmpelse af vold mod kvinder systematisk skal behandles under alle EU's menneskerettighedsdialoger med tredjelande, som der er indgået associerings- og samarbejdsaftaler med;

EU-sanktioner og menneskerettigheds- og demokratiklausuler i EU-aftaler

69. glæder sig over forpligtelsen i EU's menneskerettighedshandlingsplan til at udvikle en metode til at forbedre analysen af menneskerettighedssituationen i tredjelande i forbindelse med indledning eller afslutning af forhandlinger om handels- og/eller investeringsaftaler; opfordrer EU til at sikre, at tildeling af GSP+-status gøres afhængig af landets ratificering og gennemførelse af vigtige internationale menneskerettighedsinstrumenter med mulighed for en regelmæssig evaluering af sådanne forpligtelser, idet opmærksomheden navnlig skal være rettet mod overholdelse af ytrings-, forsamlings- og foreningsfriheden, religions- og trosfriheden samt mindretals, kvinders og børns rettigheder; understreger navnlig behovet for åbenhed i forbindelse med forsvar for indvandreres menneskerettigheder;
70. glæder sig over EU's indsats for at indarbejde en menneskerettigheds- og demokratiklausul i alle EU's politiske rammeaftaler, men gentager sin opfordring til, at alle aftalemæssige forbindelser med tredjelande, såvel industrialiserede lande som udviklingslande, herunder i form af sektoraftaler, aftaler om handel og teknisk eller finansiel bistand, uden undtagelse indbefatter klart formulerede bestemmelser om konditionalitet og klausuler om menneskerettigheder og demokrati; mener, at den aktuelle grænse i den generelle præferenceordning (GSP), som kan udløse

menneskerettighedsklausulerne, er høj, men bør tilpasses de enkelte berørte lande; bemærker, at det i det nye forslag til reform af den generelle præferenceordning fra 2011 foreslås, at høringsproceduren skal udvides, og at efterforskninger af menneskerettighedsovertrædelser i GSP-udvalget bør lettes; udtrykker i denne henseende dyb bekymring om den forringede menneskerettighedssituation i Cambodja, hvor jordopkøb fører til stigende fattigdom og til overtrædelse af de menneskerettighedsklausuler, der indgår i aftalerne mellem EU og Cambodja; advarer om, at den manglende konsekvens i gennemførelsen af menneskerettighedsklausulen kan underminere troværdigheden og effektiviteten af EU's konditionalitetspolitik;

71. glæder sig over de foranstaltninger, som er truffet, og de planer, som er udviklet, i 2011 af EU's institutioner og medlemsstater, som har til formål at føre en mere sammenhængende og koordineret politik med hensyn til virksomhedernes sociale ansvar, bl.a. for fremme af menneskerettighederne i verden og gennemførelsen af FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder fra 2011;
72. understreger betydningen af at forankre princippet om virksomhedernes sociale ansvar i frihandelsaftaler mellem EU og tredjelande eller udviklingslande med henblik på at fremme menneskerettigheder samt sociale og miljømæssige standarder; foreslår, at der ud over sociale og miljømæssige kapitler indføres et omfattende kapitel om menneskerettigheder i alle fremtidige frihandelsaftaler; opfordrer ligeledes Kommissionen til at anvende frihandelsaftaler til at fremme de fire centrale arbejdsstandarder som foreningsfrihed og retten til kollektive overenskomstforhandlinger, afskaffelse af alle former for tvangsarbejde, afskaffelse af børnearbejde og afskaffelse af forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse; understreger, at overvågnings- og håndhævelsesmekanismerne for GSP+-ordningen bør styrkes yderligere;
73. gentager, at en konsekvent anvendelse af aftalernes menneskerettighedsklausuler er afgørende for forbindelserne mellem EU og medlemsstaterne på den ene side og tredjelande på den anden; understreger betydningen af at undersøge, hvordan medlemsstaterne har samarbejdet med undertrykkelsessystemer i terrorbekæmpelsens navn; understreger i denne henseende behovet for, at der i den netop reviderede europæiske naboskabspolitik fokuseres på at yde støtte til reformen af sikkerhedssektoren og navnlig sikre en klar adskillelse af efterretnings- og retshåndhævelsesfunktioner; opfordrer VP/HR, den særlige EU-repræsentant for menneskerettigheder, EU-Udenrigstjenesten, Rådet og Kommissionen til at intensivere deres samarbejde med Den Europæiske Komité til Forebyggelse af Tortur og andre af Europarådets relevante mekanismer i planlægningen og gennemførelsen af bistandsprojekter om terrorbekæmpelse i tredjelande og i alle former for terrorbekæmpelsesdialoger med tredjelande;
74. understreger betydningen af at fortsætte arbejdet med den verdensomspændende praksis med hemmelige tilbageholdelser i forbindelse med terrorbekæmpelse; insisterer på, at terrorbekæmpelse under ingen omstændigheder kan retfærdiggøre krænkelser af menneskerettighederne i hverken tredjelande eller i EU; henviser i den forbindelse til vedtagelsen af Europa-Parlamentets beslutning af 11. september 2012 om CIA's påståede brug af europæiske lande ved transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger: opfølgning på TDIP-Udvalgets betænkning og anmoder medlemsstaterne om at gennemføre disse henstillinger;

75. fastholder, at det er vigtigt, at EU overholder og gennemfører sine egne internationale forpligtelser og politikker og udenrigspolitiske instrumenter, såsom retningslinjerne om tortur og dialogerne om menneskerettighederne, så EU fremstår som mere troværdig i sit krav om en nøje gennemførelse af menneskerettighedsklausulerne i associeringsaftaler, og tilskynder sine vigtigste allierede til at overholde deres egen nationale lovgivning og folkeretten;
76. anbefaler for at forbedre troværdigheden af menneskerettighedsklausulen og forudsigeligheden i EU's indsats, at klausulen videreudvikles, så den kommer til at omfatte politiske og retlige procedurmæssige mekanismer, der skal anvendes, hvis der anmodes om suspendering af det bilaterale samarbejde på grund af gentagne og/eller systematiske krænkelse af menneskerettighederne i strid med folkeretten;
77. opfordrer EU til at sikre, at alle handelsaftaler, der indgås med tredjelande, indeholder klausuler, som fremmer den sociale samhørighed og sikrer overholdelsen af sociale, miljømæssige og arbejdsmarkedsmæssige standarder samt en forsvarlig forvaltning af naturressourcerne, navnlig jord og vand; bemærker, at EU ved at udvikle en overvågningsmekanisme for menneskerettigheder, som skal indgå som en del af nye partnerskabs- og samarbejdsaftaler og andre handelsaftaler med en række lande; understreger, at disse overvågningsmekanismer ikke er ambitiøse nok og ikke klart definerede, hvilket virker hindrende for opfyldelsen af pligten i EU-traktaten til at fremme menneskerettigheder og demokrati i verden; er navnlig bekymret over partnerskabs- og samarbejdsaftalen med Usbekistan og den kommende partnerskabs- og samarbejdsaftale med Turkmenistan;
78. bekræfter sin opfordring til, at EU vedtager en mere konsekvent og effektiv politik for EU-sanktioner og restriktive foranstaltninger og fastlægger klare kriterier for, hvornår de skal anvendes, og hvilken type sanktioner der skal anvendes, og omfatter gennemskuelige benchmarks for ophævelse af dem; opfordrer Rådet til at forhindre dobbeltmoral, når der træffes afgørelser om restriktive foranstaltninger eller sanktioner, og at disse anvendes uanset politiske, økonomiske og sikkerhedsmæssige interesser;
79. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i internationalt regi at behandle spørgsmålet om vold mod kvinder og kønsaspektet i forbindelse med krænkelse af menneskerettighederne, især i forbindelse med de bilaterale associeringsaftaler og internationale handelsaftaler, der er gældende eller under forhandling;

Ytringsfrihed (sociale medier/digitale frihedsrettigheder)

80. konstaterer, at det arabiske forår har vist, hvordan den nye globale informations- og kommunikationsarkitektur ikke blot skaber nye kanaler for ytringsfrihed, men også giver mulighed for nye former for politisk mobilisering, som omgår traditionelle metoder; påpeger i denne forbindelse, at landdistrikter ofte har en utilstrækkelig tilkobling til de moderne kommunikationsteknologier; opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at udnytte de muligheder, som de nye teknologier skaber i EU's udenrigspolitik og understreger samtidig, at det kun er organiserede grupper, der har et klart og sammenhængende program, som kan modtage finansiel bistand; opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at behandle risikoen ved internetsensur og -undertrykkelse; glæder sig over lanceringen i december 2011 af "No Disconnect"-strategien med henblik på at udvikle værktøjer, der i relevante tilfælde sætter EU i stand

til at hjælpe civilsamfundsorganisationer eller borgere med at omgå vilkårlige afbrydelser af adgangen til elektroniske kommunikationsteknologier, herunder internettet;

81. anerkender, at den øgede afhængighed af informations- og kommunikationsteknologiinfrastrukturen sandsynligvis vil skabe nye sårbare områder og sikkerhedsproblemer internationalt; minder imidlertid om, at mange af de decentrale kendetegn, som gør internettet til et cybersikkerhedsmæssigt problem, også er grunden til, at det er et stærkt værktøj for menneskerettighedsforkæmpere, som lever under undertrykkende regimer; understreger derfor betydningen af en omfattende strategi for digital frihed med en klar menneskerettighedsdimension, herunder en analyse af konsekvenserne for menneskerettighederne, i udviklingen af politikker og programmer vedrørende cybersikkerhed, bekæmpelse af internetkriminalitet, forvaltning af internettet samt andre EU-politikker på dette område; opfordrer i denne henseende Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til proaktivt at inddrage internetsikkerhedsaspektet i alle sine forbindelser med tredjelande;
82. understreger, at undertrykkelsen af og kontrollen med borgere og virksomheder omfatter en stadig større teknologisk bestanddel i form af blokering af indhold og overvågning og identifikation af menneskerettighedsforkæmpere, journalister, aktivister og systemkritikere samt kriminalisering af legitime ytringer på internettet samt indførelse af restriktiv lovgivning for at begrunde sådanne foranstaltninger; understreger, at fremme og beskyttelse af de digitale friheder bør integreres i alle EU's eksterne aktioner og EU's finansiering og bistandspolitikker og -instrumenter og revideres hvert år for at sikre ansvarlighed og kontinuitet; opfordrer Kommissionen og Rådet til udtrykkeligt at anerkende digitale friheder som grundlæggende rettigheder og som nødvendige forudsætninger for at benytte sig af universelle menneskerettigheder, som f.eks. ytringsfrihed, forsamlingsfrihed og adgang til information, samt sikre gennemsigtighed og ansvarlighed i det offentlige liv;
83. glæder sig over tilsagnet i EU's menneskerettighedshandlingsplan om at udvikle nye offentlige retningslinjer om ytringsfrihed på og uden for internettet, herunder beskyttelse af bloggere og journalister, menneskerettighedsforkæmpere og oppositionspartier;
84. understreger betydningen af at støtte en uafhængig, fri presse og uafhængige, frie medier, som er vigtige aktører, når det gælder bevarelse af retsstaten og bekæmpelse af korruption;
85. henviser med bekymring til den stigende tendens til angreb på og trusler mod journalister og mediarbejdere i verden; opfordrer til en optrapning af EU's bestræbelser på at øge deres sikkerhed i dialoger med Unionens partnere og andre lande;
86. er alvorligt bekymret over udviklingstendenser, som begrænser ytrings- og forsamlingsfriheden på grundlag af misforståelser omkring homoseksualitet og transseksualitet; minder om, at disse love og forslag ikke stemmer overens med den internationale traktat om borgerrettigheder og politiske rettigheder, som udelukker diskriminerende love og praksis baseret på seksuel orientering; opfordrer VP/HR og den særlige EU-repræsentant for menneskerettigheder til systematisk at gøre opmærksom på disse forhold;
87. beklager, at teknologier og tjenesteydelser, der er fremstillet i EU, i tredjelande anvendes

til at krænke menneskerettighederne gennem censur af information, masseovervågning og sporing af borgere og deres aktiviteter på (mobil)telefonnet og internettet; er bekymret over beretninger om, at visse EU-virksomheder samarbejder med autoritære regimer ved at give dem fri og ubegrænset adgang til deres netværk og databaser under påskud af at følge den lokale lovgivning, som det var tilfældet med det svensk-finske TeliaSonera i flere lande i det tidligere Sovjetunionen; er overbevist om, at europæiske virksomheder, deres datterselskaber og deres underleverandører bør spille en afgørende rolle med hensyn til at fremme og udbrede sociale og arbejdsmarkedsmæssige standarder i verden, hvorfor deres adfærd bør være i overensstemmelse med de europæiske værdier, og hvorfor de aldrig må sætte menneskerettighederne på spil i bestræbelserne på at udvide deres markedsandele i udlandet;

88. glæder sig over Rådets beslutninger om at forbyde eksport af visse informationsteknologier og tjenester til Syrien og Iran og opfordrer indtrængende EU til at overveje at lade disse sager danne præcedens for fremtidige restriktive foranstaltninger over for andre undertrykkende regimer; er stor fortaler for forslaget om at inddrage menneskerettighedskrænkelser i EU's eksportkontrolordning vedrørende produkter med dobbelt anvendelse som begrundelse for, at de varer, som ikke er på listen, kan være underlagt eksportrestriktioner i medlemsstaterne; henviser i en forbindelse til sin holdning med henblik på vedtagelse af forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 om en fællesskabsordning for kontrol med udførsel, overførsel, mæglervirksomhed og transit i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse;

EU-støtte til civilsamfundet og menneskerettighedsforkæmpere

89. understreger, at udviklingen af et stærkt og levende civilsamfund er en vigtig faktor, som muliggør demokratiske fremskridt og bedre beskyttelse af menneskerettighederne; understreger, at mobiliseringen af civilsamfundet er grundlaget for at kunne skabe de historiske forandringer, som det arabiske forår førte med sig;
90. anerkender EU's bestræbelser på at øge støtten til civilsamfundets organisationer; sætter navnlig pris på EU's evne til at engagere sig direkte med civilsamfundet gennem det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder (EIDHR), faciliteten for civilsamfundet og den europæiske demokratifond (EED); beklager imidlertid, at EU ikke har en stærkere systematisk politik til at overtale partnerlandene til at afskaffe uretmæssige juridiske og administrative restriktioner, der begrænser den universelle forsamlings- og foreningsrettighed; opfordrer til, at der udvikles sådanne politiske retningslinjer;
91. bekræfter sin støtte til gennemførelsen af begrebet demokratisk ejerskab i EU's udviklingssamarbejde og mener, at civilsamfundet spiller en afgørende rolle i denne forbindelse; understreger behovet for, at alle EU-ansatte arbejder tæt sammen med civilsamfundet i de lande, de er udsendt til; påpeger, at et tættere samarbejde med civilsamfundet i høj grad vil bidrage til udarbejdelsen af mulige og realistiske landestrategier for menneskerettigheder, som er skræddersyet til disse landes prioriteter;
92. beklager, at forfølgelse og marginalisering af menneskerettighedsforkæmpere fortsat er et udbredt fænomen i hele verden, navnlig i Kina og Rusland og alle andre lande, som stadig lider under den vrangforestilling, at høje menneskerettighedsstandarder er noget, som EU, FN og verdensomspændende menneskerettighedsorganisationer har påduttet dem;

beklager, at diskvalificerede juristers og politisk forfulgte journalisters og mediearbejders skæbne i Kina betragtes som et internt anliggende; henviser til begrænsningerne i det demokratiske rum;

93. glæder sig over, at EU i november 2011 sammen med det tredje udvalg i FN's Generalforsamling udarbejdede en resolution om menneskerettighedsforkæmpere, og over den offentlige støtte, som EU har givet FN's særlige rapportør om menneskerettighedsforkæmpere og relevante regionale mekanismer til beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere;
94. støtter planen om at oprette et frivilligt europæisk initiativ, der skal give midlertidigt ophold til menneskerettighedsforkæmpere, som har behov for omgående at forlade deres oprindelseslande, under EIDHR; understreger, at dette initiativ bør gennemføres på en sådan måde, at det supplerer de allerede eksisterende opholdsordninger;
95. bemærker, at det er de menneskerettighedsforkæmpere, som arbejder i fjerntliggende områder og konfliktramte områder, som er mest udsatte for trusler og farer og i mindst kontakt med EU-ansatte; opfordrer indtrængende alle EU-delegationer til at udvikle lokale menneskerettighedsstrategier for at bevare en løbende kontakt med menneskerettighedsforkæmpere i marken og give dem den nødvendige bistand og beskyttelse, som krævet i EU's retningslinjer om menneskerettighedsforkæmpere;
96. understreger betydningen af, at EU indtager en proaktiv rolle (indgriben til fordel for og støtte til menneskerettighedsforkæmpere, som udsættes for trusler, observering af retssager mod menneskerettighedsforkæmpere, hurtige, udtrykkelige og synlige reaktioner på begrænsninger for ytringsfrihed, forenings- og forsamlingsfrihed) og systematisk giver menneskerettighedsforkæmpere og/eller deres familier oplysninger om de foranstaltninger, som træffes for dem, som beskrevet i EU's retningslinjer om menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer i denne forbindelse til at styrke EIDHR-mekanismen, som har til formål at sørge for hastebeskyttelsesforanstaltninger for de menneskerettighedsforkæmpere, som er i fare eller udsat for en risiko;
97. beklager, at dets opfordring til at øge synligheden af den årlige Sakharovpris ikke har haft nogen virkning, idet der blot er en henvisning til Sakharovprisen i afsnittet om Europa-Parlamentet i årsberetningen; understreger endnu en gang, at EU-Udenrigstjenesten er nødt til at følge ordentligt op på kandidaternes og prismodtagernes velbefindende og på situationen i deres lande; gentager sin opfordring til EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at opretholde en løbende kontakt med Sakharovpris-kandidater og -modtagerne for at sikre en fortsat dialog og overvågning af menneskerettighedssituationen i de respektive lande og for at tilbyde de forfulgte beskyttelse; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at indarbejde Sakharovprisen i afsnittet om menneskerettighedsforkæmpere i årsberetningen om menneskerettigheder;
98. opfordrer Kommissionen og Rådet til at støtte, uddanne og styrke menneskerettighedsforkæmpere, civilsamfundsaktivister og uafhængige journalister og garantere deres sikkerhed og frihed på internettet samt til at gøre de grundlæggende rettigheder ytringsfrihed og forsamlings- og foreningsfrihed gældende på internettet;

EU's indsats mod dødsstraf

99. bekræfter sin faste modstand mod dødsstraf i alle tilfælde og under alle omstændigheder og støtter stærkt EU's bestræbelser på at få vedtaget en stærk resolution om et moratorium for anvendelse af dødsstraf på FN's Generalforsamlings 67. samling, også med henblik på at accelerere optakten til verdenskongressen mod dødsstraf; understreger, at EU er den førende aktør og største bidrager til bekæmpelsen af dødsstraf;
100. opfordrer medlemsstaterne fra at afstå fra at markedsføre eller føre kampagne for udstyr, der er forbudt i henhold til forordning (EF) nr. 1236/2005 af 27. juni 2005 om handel med visse varer, der kan anvendes til henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf; opfordrer til en regelmæssig og ajourført kontrol med eksporten af varer, der er fremstillet af medicinalvirksomheder i EU, og som kan anvendes i forbindelse med henrettelser i medlemsstaterne; glæder sig over Kommissionens beslutning i 2011 om at ændre forordning (EF) nr. 1236/2005 og dermed skærpe eksportkontrollen med visse lægemidler, der kan anvendes til henrettelser; glæder sig over de proaktive skridt, som visse medicinalvirksomheder i EU har taget for at standse eksporten til tredjelande, hvor der er en forudsigelig risiko for, at sådanne lægemidler anvendes til henrettelser; opfordrer indtrængende til, at flere medicinalvirksomheder i EU tager tilsvarende skridt; opfordrer Kommissionen til at indarbejde en "catch all"-bestemmelse i forordning (EF) nr. 1236/2005, som bl.a. stiller krav om forudgående eksporttilladelse for alle lægemidler, der kan anvendes til tortur eller henrettelser;
101. glæder sig over menneskerettighedsorganisationernes vurdering af, at dødsstraffens anvendelse i 2011 generelt bekræfter den globale tendens i retning af afskaffelse; glæder sig over, at dødsstraffen er afskaffet i Thailand for lovovertrædere, der ikke er fyldt 18 år; beklager imidlertid den store stigning i henrettelser i Iran, Irak, Afghanistan og Saudi-Arabien; udtrykker stor skuffelse over Kinas afvisning af at give troværdige oplysninger om landets brug af dødsstraf og henrettelser, som ifølge Amnesty International løber op i flere tusinde; glæder sig over afskaffelsen af dødsstraffen i staten Illinois i USA, men beklager, at USA fortsat henretter mennesker, selv om det er det eneste G8-land, der praktiserer dette i 2011; minder med bekymring om, at Belarus er det eneste europæiske land, der fortsat anvender dødsstraf; opfordrer indtrængende EU og medlemsstaterne til altid at prioritere dette spørgsmål op under dialogerne med disse lande;
102. bekræfter, at EU, der allerede tidligere har opnået konkrete resultater i forbindelse med bekæmpelse af dødsstraf i specifikke sager, bør indtage et mere håndfast standpunkt og opfordre institutionerne og medlemsstaterne til at fastholde og styrke deres indsats og deres politiske vilje i denne sag med henblik på endelig at få afskaffet dødsstraffen i hele verden;

Tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf

103. glæder sig over vedtagelsen af de opdaterede retningslinjer for en EU-politik over for tredjelande med hensyn til tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf; minder imidlertid om, at problemerne med bevidstgørelse og gennemførelse skal løses for at opnå reelle fremskridt i EU's politik;
104. glæder sig over udvidelsen i de opdaterede retningslinjer af de grupper, der kræver særlig beskyttelse, til personer, der oplever forskelsbehandling på grund af seksuel orientering eller kønsidentitet samt tilsagnet om at tilskynde tredjelande til at sørge for en national

procedure for klager og rapporter, der integrerer køns- og børneaspektet; beklager imidlertid, at EU's koordinerede indsats til bekæmpelse af tortur ikke tager højde for kønsaspektet på en mere omfattende måde, hvilket navnlig skyldes mangel på tilstrækkelige oplysninger om alle former for tortur og mishandling;

105. understreger betydningen af at knytte EU's retningslinjer sammen med gennemførelsesmetoderne i den valgfrie protokol i FN's konvention mod tortur (OPCAT) og særligt rette opmærksomheden mod de nationale forebyggende mekanismer;
106. påpeger, at FN definerer slaveri som "den stilling hvori eller de vilkår hvorunder en person befinder sig, over hvem alle eller enkelte af de med ejendomsretten forbundne beføjelser udøves"; beklager, at der fortsat forekommer moderne former for slaveri, bl.a. i EU; opfordrer følgelig Kommissionen til at føre en strammere politik på dette område, navnlig hvad angår arbejdstagere i husholdninger, som tilhører den faggruppe, der er hårdest ramt af disse former for slaveri;
107. beklager, at det politiske misbrug af psykiatrien stadig er et smerteligt problem i en række lande, som tidligere har anvendt voldelige psykiatriske metoder til støtte for antidemokratiske regimer, der forsøger at skræmme og standse systemkritiske samfundsgrupper og personer; understreger med bekymring, at denne tendens går hånd i hånd med vage og ikke-håndgribelige torturformer, herunder psykisk terror og nedværdigende fængselsforhold;
108. gør opmærksom på betydningen af rapporten af 5. august 2011 (A/66/268) fra FN's særlige rapportør om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf med fokus på konsekvenserne af isolationsfængsling, herunder brug af denne metode på psykiatriske klinikker; er alvorligt bekymret over beviser fra forskellige lande på, at psykiatriske hospitaler anvendes som forvaringsanstalter; opfordrer VP/HR, den særlige EU-repræsentant for menneskerettigheder, EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at være tilstrækkeligt opmærksom på dette problem;
109. giver udtryk for bekymring over den fremtidige drift af rehabiliteringscentre for torturofre; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionens tjenestegrene til at arbejde på tværs af grænsen mellem eksterne og interne politikker for at sikre, at skillelinjen mellem de administrative kompetencer ikke udgør en risiko for EU's støtte til rehabiliteringscentre, både i og uden for Unionen;
110. beklager, at menneskerettighedskrænkelser fortsat er et alvorligt problem i de besatte dele af Cypern; konstaterer, at der tyrkiske militær stadig nægter tusinder af flygtninge, som har været tvunget til at forlade deres hjem og ejendomme, retten til at bo i deres hjemland; beklager endvidere, at familier og slægtninge til forsvundne personer stadig ikke har ret til at få afklaret deres kære skæbne, eftersom Tyrkiet ikke giver adgang til militære områder eller arkiverne med efterforskningsresultaterne fra Komitéen for Forsvundne Personer på Cypern;

Forskelsbehandling

111. fastholder, at den politiske dialog om menneskerettigheder mellem EU og tredjelande skal omfatte en mere inklusiv og bredere definition af ikke-forskelsbehandling, bl.a. baseret på

religion eller tro, køn, racemæssig eller etnisk oprindelse, alder, invaliditet, seksuel orientering og kønsidentitet;

112. understreger, at Rådet, for at EU's udenrigspolitik skal være troværdig og sammenhængende for så vidt angår grundlæggende rettigheder, ligestilling og ikke-forskelsbehandling, bør vedtage direktivet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering og udvide anvendelsen af rammeafgørelsen om bekæmpelse af racisme og fremmedhad til også at omfatte andre målgrupper som f.eks. lesbiske, bøsser, bi- og transseksuelle;
113. kræver, at medlemsstater aktivt modarbejder ethvert forsøg på at undergrave princippet om, at menneskerettighederne er universelle, udelelige og indbyrdes afhængige, og aktivt tilskynder UNHRC til at lægge lige stor vægt på de forskellige årsager til forskelsbehandling, hvad enten der er tale om forskelsbehandling på grund af køn, kønsidentitet, race, alder, seksuel orientering og religion eller tro; beklager i høj grad, at homoseksualitet fortsat betragtes som kriminelt i 78 stater, herunder fem, hvor det straffes med dødsstraf; opfordrer disse stater til straks at afkriminalisere homoseksualitet og løslade dem, der er fængslet på grund af deres seksuelle orientering eller kønsidentitet, og ikke henrette dem; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til fuldt ud at gøre brug af LGBT-værktøjer til at beskytte LGBTI-personers rettigheder; opfordrer Rådet til at arbejde hen imod bindende retningslinjer på dette område; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at hjælpe LGBTI-menneskerettighedsforkæmpere i lande, hvor de er udsat for en risiko, og opfordrer VP/HR og den særlige EU-repræsentant for menneskerettigheder til fortsat at understrege EU's støtte til lighed og ikke-forskelsbehandling på grund af seksuel orientering, kønsidentitet og kønsudtryk i verden, bl.a. ved at lancere og støtte initiativer på bilateralt og internationalt plan samt i FN om disse spørgsmål; gentager sin opfordring til Kommissionen til at udstede en køreplan for ligestilling under hensyntagen til seksuel orientering og kønsidentitet;
114. opfordrer EU's medlemsstater til at give asyl til personer, som er flygtet fra forfølgelse i lande, hvor LGBTI'er kriminaliseres, på grundlag af ansøgernes velbegrundede frygt for forfølgelse og til at gøre dette på grundlag af deres selvopfattelse som lesbiske, bøsser, biseksuelle, transkønnede eller personer med begge køn;
115. fremhæver, at princippet om ikke-forskelsbehandling, bl.a. på grundlag af køn og seksuel orientering, er et grundlæggende element i AVS-EU-partnerskabet;
116. understreger EU's ratifikation af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (UNCRPD) og vedtagelsen af EU's strategi på handicapområdet 2010-2020, navnlig handlingsområde 8; fordømmer enhver form for forskelsbehandling på grundlag af handicap og opfordrer alle stater til at ratificere og gennemføre UNCRPD; påpeger, at EU også skal følge gennemførelsen af UNCRPD på sit eget område; opfordrer EU og medlemsstaterne til at fremme gennemførelsen af FN's internationale konvention om handicappedes rettigheder fra 2006 såvel inden for som uden for Den Europæiske Union;
117. fordømmer de menneskerettighedskrænkelser, som fortsat begås mod mennesker, som lider under kastebaseret forskelsbehandling, herunder nægtelse af ligestilling og adgang til retsvæsenet, fortsat udgrænsning og kastebegrundede hindringer for at opnå grundlæggende menneskerettigheder; opfordrer Rådet, EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til i fællesskab at gøre en indsats mod kastebaseret forskelsbehandling,

bl.a. i menneskerettighedserklæringer, -rammer og -landestrategier og -dialoger, hvor det er relevant, til at støtte udkastet til FN-principper og -retningslinjer for afskaffelse af forskelsbehandling baseret på arbejde og oprindelse som en vejledende ramme for fjernelse af kastediskrimination og til arbejde for en godkendelse af dem i FN's Menneskerettighedsråd;

118. opfordrer VP/HR og den særlige repræsentant for menneskerettigheder til uden forbehold at anerkende, at kastediskrimination er et altoverskyggende problem, som har alvorlige konsekvenser for både menneskerettigheder og fattigdom og især rammer kvinder;
119. glæder sig over, at FN's Menneskerettighedsråds ledende principper vedrørende ekstrem fattigdom og menneskerettigheder bygger på samtlige menneskerettigheders gensidige afhængighed og udelelighed samt på principperne om inddragelse og myndiggørelse af personer, der lever i ekstrem fattigdom; understreger, at ekstrem fattigdom og menneskerettigheder er uadskilleligt forbundet, dels fordi personer, der lever i ekstrem fattigdom, ofte også er frataget deres borgerlige, politiske, økonomiske og sociale menneskerettigheder, dels fordi det er vigtigt, at kampen mod ekstrem fattigdom tager udgangspunkt i menneskerettighederne, for at man kan forstå denne situation og bekæmpe den; opfordrer Rådet til at støtte denne tilgang i FN's Økonomiske og Sociale Udvalg;
120. konstaterer med bekymring, at oprindelige folk er i særlig stor fare for at blive udsat for forskelsbehandling, og at de navnlig er sårbare over for politiske, økonomiske, miljø- og arbejdsmæssige ændringer og forstyrrelser; bemærker, at de fleste lever under fattigdomsgrænsen og har ringe eller ingen repræsentation eller adgang til den politiske beslutningstagning eller retssystemet; er navnlig bekymret over beretningerne om udbredte jordopkøb, tvangsfordrivelses og menneskerettighedskrænkelser som følge af væbnede konflikter;
121. opfordrer Kommissionen og Rådet til at arbejde for at få begrebet "klimaflygtning" (hvorved forstås en person, der er tvunget til at flygte fra sit hjem og søge tilflugt i udlandet som følge af klimaforandringerne) officielt og juridisk anerkendt, da det endnu ikke er anerkendt i folkeretten eller i nogen juridisk bindende international aftale;
122. fremhæver vigtigheden af retten til statsborgerskab som en af de mest grundlæggende rettigheder, da det i mange lande kun er fuldgyldige statsborgere, som har mulighed for at nyde og udøve deres grundlæggende menneskerettigheder, herunder retten til offentlig sikkerhed, velfærd og uddannelse;
123. understreger, at traditionelle nationale mindretal har særlige behov, som er forskellige fra andre mindretalsgrupper, at det er nødvendigt at sikre ligebehandling af disse mindretal med hensyn til uddannelse, sundhedspleje, sociale tjenesteydelser og andre offentlige tjenesteydelser, og at der i alle økonomiske, samfundsmæssige, politiske og kulturelle sektorer skal sikres fuldstændig og reel ligestilling mellem personer, som tilhører et nationalt mindretal, og personer, som tilhører flertallet;

Kvinder og børn i væbnede konfliktsituationer

124. glæder sig over, at der er lagt så stor vægt på behandlingen af problemerne med at gennemføre beslutningerne om kvinder, fred og sikkerhed i EU's politikker, som det kan

ses i rapporten om EU's indikatorer for den omfattende tilgang til EU's gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 og 1820, der blev vedtaget af Rådet den 13. maj 2011; glæder sig også over EU's politiske indsats på FN's Generalforsamling for at sikre en forlængelse af mandatet for FN's generalsekretærs særlige repræsentant om børn og væbnede konflikter; er enig i Rådets holdning, som den fremgår af konklusionerne af 1. december 2011 om den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik om, at det fortsat er vigtigt i alle faser af FSFP-missionerne, at der systematisk tages hensyn til aspekter vedrørende menneskerettigheder, køn og børn, som påvirkes af væbnede konflikter;

125. mener, at det for at sikre en effektiv deltagelse af kvinder, hvor de i dag er underrepræsenteret i politiske organisationer eller civilsamfundsorganisationer, er vigtigt at sørge for uddannelses- og støttemoduler både til EU-personalet, der behandler kønsrelaterede spørgsmål, og til kvinder på stedet, således at de bliver i stand til at bidrage effektivt til freds- og konfliktløsningsprocesserne;
126. anerkender, at konkrete fremskridt med hensyn til at forbedre kvinders og børns situation i væbnede konfliktsituationer ofte afhænger af, at der opnås klare og ensartede ansvarlighedsstrukturer i de militær- og sikkerhedstjenester, som er underlagt civil kontrol; opfordrer derfor indtrængende de relevante EU-institutioner til at identificere og gennemføre mere effektive metoder til at gennemføre reformer i sikkerhedssektoren i lande, der er eller har været konfliktramte, med stærk fokus på kvinders og børns rettigheder, inklusion og styrkelse af kvinders stilling i denne forbindelse; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at tage højde for dette i programmeringen og gennemførelsen af eksterne bistandsinstrumenter, der vedrører reform af sikkerhedssektoren, herunder betydningen af kvinders styrkelse i forbindelse med genopbygning efter konflikter;
127. opfordrer til afvæbning, rehabilitering og reintegration af børnesoldater som et centralt element i EU's politikker, der har til formål at styrke menneskerettighederne, beskytte børnene og erstatte vold med politiske konfliktløsningsmekanismer;
128. fremhæver sin dybe bekymring for De Store Søers Område i Afrika, hvor voldtægt er et krigsvåben, der har til formål at udrydde hele befolkningsgrupper;

Kvinders rettigheder

129. opfordrer EU til at styrke sin indsats for at sætte en stopper for kvindelig kønslemlæstelse, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, æresdrab samt tvungen og kønsselektiv abort; fastholder, at disse politikker bør være grundlæggende elementer i EU's tilgang til udviklingssamarbejde; understreger betydningen af tilstrækkelig adgang til sundhedspleje og oplysninger om reproduktiv og seksuel sundhed for kvinders og pigers velfærd i alle lande;
130. konstaterer, at der fortsat er utilstrækkelig opmærksomhed omkring krænkelse af seksuelle og reproduktive rettigheder, hvilket undergraver indsatsen for at opfylde forpligtelserne i Cairo-handlingsprogrammet (ICPD), der blev vedtaget under FN's internationale konference om befolkning og udvikling i 1994 og omkring taklingen af forskelsbehandling - herunder kønsdiskriminering og ulighed - i befolknings- og udviklingsprogrammer; understreger, at fremskridt med hensyn til reproduktiv sundhed i visse tilfælde har været begrænset på grund af krænkelse som f.eks. børneægteskaber,

tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber og manglende indførelse af en juridisk minimumsalder for indgåelse af ægteskab, tvangspraksis som f.eks. tvangssterilisation eller skamfering af kvinders kønsdele samt ingen selvbestemmelse for kvinder og børn til selv at træffe beslutninger om deres seksuelle og reproduktive sundhed uden diskriminering, tvang og vold; kræver, at de menneskerettighedsmæssige og udviklingspolitiske aspekter af Cairo-handlingsprogrammet gennemføres med henblik på at fremme ligestilling og kvinders og børns rettigheder, herunder seksuel og reproduktiv sundhed og ret;

131. opfordrer EU og medlemsstaterne til at sikre, at den operationelle evalueringsproces ICPD+20 fører til en omfattende gennemgang af alle aspekter, som vedrører fuldstændig udøvelse af seksuelle og reproduktive rettigheder, og bekræfter en stærk og progressiv opbakning bag seksuelle og reproduktive rettigheder for alle, der er i overensstemmelse med internationale menneskerettighedsstandarder og øger regeringernes ansvar for at virkeliggøre de vedtagne mål; opfordrer især EU og medlemsstaterne til at sikre, at evalueringsprocessen gennemføres på en inklusiv måde, som giver forskellige interessenter, herunder civilsamfundet, kvinder, teenagere og unge mennesker mulighed for at deltage på en meningsfyldt måde; minder om, at rammen for en sådan evaluering skal være baseret på menneskerettigheder og have særligt fokus på seksuelle og reproduktive rettigheder;
132. henviser til FN's Menneskerettighedsråds resolution 11/8 om forebyggelse af undgåelig mødredødelighed og -sygelighed, hvori det konstateres, at en effektiv forebyggelse af mødredødelighed og -sygelighed forudsætter effektiv fremme og beskyttelse af kvinders og pigers menneskerettigheder, navnlig deres ret til liv, uddannelse, information og sundhed; understreger, at FN derfor nødvendigvis må spille en vigtig rolle i indsats for at nedbringe antallet af undgåelige komplikationer før, under og efter graviditet og fødsel;
133. opfordrer EU til at arbejde tæt sammen med FN's Kvindeagentur både bilateralt og på internationalt, regionalt og nationalt plan om at styrke kvinders rettigheder; understreger især behovet for at fremme sundhedsundervisning og hensigtsmæssige programmer om seksuel og reproduktiv sundhed, hvilket der lægges stor vægt på i EU's udviklings- og menneskerettighedspolitik over for tredjelande, men også for at sikre, at kvinder har rimelig adgang til offentlige sundhedssystemer og til tilstrækkelig gynækologisk og obstetrisk pleje, som defineret af WHO;
134. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til i særlig grad at være opmærksom på kvindelig kønslemlæstelse som led i en overordnet strategi for bekæmpelse af vold mod kvinder, herunder udvikling af en EU-handlingsplan om kvindelig kønslemlæstelse efter princippet om nødvendig omhu; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til hele tiden at tage spørgsmålet om kvindelig kønslemlæstelse op i deres politiske dialoger med partnerlande, hvor dette stadig praktiseres, og til i disse dialoger inddrage menneskerettighedsforkæmpere, som allerede arbejder på at standse denne praksis, sammen med piger og kvinder, som er direkte berørt deraf, samfundets ledere, religiøse ledere, lærere, sundhedsarbejdere og offentlige embedsmænd på både lokalt og nationalt plan; understreger behovet for, at EU-Udenrigstjenesten udvikler særlige værktøjer til håndtering af kvindelig kønslemlæstelse som led i dens foranstaltninger om gennemførelse af EU's strategiske ramme om menneskerettigheder og demokrati;

135. understreger, at fremskridt inden for reproduktiv sundhed i visse tilfælde har været begrænset som følge af krænkelse som f.eks. børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber og manglende håndhævelse af en juridisk minimumsalder for indgåelse af ægteskab, tvangspraksis som f.eks. tvangssterilisation eller skamfering af kvinders kønsdele;
136. glæder sig over adskillige medlemsstaters vilje til at bekæmpe vold mod kvinder, vold i hjemmet og kvindelig kønslemlæstelse, og navnlig de grænseoverskridende aspekter deraf; gentager behovet for konsekvens i EU's interne og eksterne politikker om disse spørgsmål og opfordrer indtrængende Kommissionen til at prioritere at sætte en stopper for vold mod kvinder og piger samt kvindedrab og til gennem afsættelse af tilstrækkelige bevillinger at støtte målrettede og innovative programmer både i EU og i tredjelande; opfordrer EU og medlemsstaterne til at underskrive og ratificere Europarådets konvention om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet;
137. glæder sig over vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor¹ og over Kommissionens vedtagelse af en ny strategi med henblik på afskaffelse af menneskehandel for perioden 2012-2016; erindrer om, at menneskehandel er et komplekst, tværnationalt fænomen, der udspringer af sårbarhed som følge af fattigdom, manglende demokratisk kultur, ulighed mellem kønnene og vold imod kvinder; understreger, at det er nødvendigt i højere grad at understrege kønsdimensionen i dialogen med tredjelande om denne problemstilling; opfordrer endelig de medlemsstater, der endnu ikke har ratificeret FN's protokol om menneskehandel, den såkaldte Palermo-protokol, og Europarådets konvention om bekæmpelse af menneskehandel, til at gøre det hurtigst muligt;
138. understreger den afgørende rolle, som kvinderne spiller i det politiske liv i de sydlige nabolande; glæder sig over resultaterne af valgene, der har ført til betydeligt flere kvindelige medlemmer af politiske fora;
139. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til især at tilskynde Den Afrikanske Unions medlemsstater til at ratificere og gennemføre Den Afrikanske Unions protokol om kvinders rettigheder i Afrika;

Børns rettigheder

140. minder om den særlige forpligtelse i Lissabon-traktaten til at fokusere på børns rettigheder i EU's eksterne politikker; påpeger, at den næsten fuldstændige vedtagelse af FN's konvention om barnets rettigheder udgør et særligt solidt internationalt retsgrundlag for at forfølge en progressiv politik på dette område; henstiller, at der tages højde for børns rettigheder i alle EU's politikker og aktioner; opfordrer derfor lande, der endnu ikke har ratificeret konventionen, til at ratificere og håndhæve den og dens valgfrie protokoller så hurtigt som muligt;
141. henleder opmærksomheden på det alvorlige problem, der findes i adskillige lande i Afrika syd for Sahara, hvor børn bliver beskyldt for hekseri og udsættes for alt fra social udstødelse til mord, og hvor de ofres som en del af rituelle barnemord; bemærker, at det

¹ EUT L101 af 15.4.2011, s. 1.

påhviler staten at beskytte børn mod alle former for vold og misbrug, og opfordrer derfor indtrængende VP/HR, den særlige EU-menneskerettighedsrepræsentant, Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at være særlig opmærksom på beskyttelsen af disse børn mod alle former for vold og på deres skæbne i forbindelse med menneskerettighedsdialogerne med regeringerne i de pågældende lande og i programmeringen af de eksterne finansielle instrumenter;

142. opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til som led i den eksterne politik at sikre børns rettigheder under straffesager ved at gøre deres behov for en særlig beskyttelse gældende på grund af deres sårbarhed over for sekundær og gentagen viktimering og ved at sætte børns tarv i første række, som anført i direktiv 2012/29/EU om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse;
143. glæder sig over Kommissionens meddelelse med titlen "En EU-dagsorden for børns rettigheder", som integrerer målene for både den interne og den eksterne politik i et enkelt politisk dokument; minder om tilsagnet fra VP/HR i Kommissionens meddelelse "Menneskerettigheder og demokrati i centrum for EU's optræden udadtil - en mere effektiv tilgang" om at fokusere på børns rettigheder som en af tre prioriterede kampagner; understreger dog betydningen af at omsætte disse tilsagn til finansierede aktioner og af at overvåge en effektiv gennemførelse af dem;
144. opfordrer til, at børns rettigheder konsekvent medtages i menneskerettighedslandestrategierne i overensstemmelse med bestemmelserne i Lissabon-traktaten; støtter planerne om at gøre yderligere fremskridt med hensyn til at udvikle rettighedsbaserede tilgange til udviklingssamarbejdet som anført i EU's handlingsplan om en menneskerettighedsstrategi; understreger, at dette haster med hensyn til børns rettigheder for at sikre, at der sker varige fremskridt på langt sigt; minder om, at piger befinder sig i en særlig udsat situation i visse lande;
145. understreger behovet for at bekæmpe alle former for børnetvangsarbejde, børneudnyttelse og handel med børn; opfordrer til en bedre gennemførelse af eksisterende nationale og internationale regler, som skaber bevidsthed om udnyttelse af børn på arbejdsmarkedet; fremhæver, at børn og unge kun bør udføre arbejde, som ikke påvirker deres helbred og personlige udvikling eller griber ind i deres skolegang;

Tanke- samvittigheds-, religions- og trosfrihed

146. understreger, at tanke-, samvittigheds-, religions- og trosfrihed er grundlæggende rettigheder¹, som omfatter frihed til at tro eller ikke at tro og frihed til at praktisere teistiske, ikke-teistiske og ateistiske overbevisninger privat eller offentligt, alene eller sammen med andre; understreger, at udøvelsen af denne ret er grundlæggende i udviklingen af pluralistiske og demokratiske samfund; anmoder EU om systematisk at forsvare retten til religions- og trosfrihed for alle i overensstemmelse med FN's menneskerettighedskonvention i politiske dialoger med tredjelande;
147. fordømmer enhver form for intolerance, diskrimination eller vold på grund af religion

¹ Europa-Parlamentets beslutning af 20. januar 2011 om kristnes situation med hensyn til religionsfrihed (EUT C 136 E af 11.5.2012, s. 53).

eller tro uanset hvor, det foregår, og hvem, det går ud over, og hvad enten der er tale om religiøse, frafaldne eller ikke-troende; udtrykker dyb bekymring over det stigende antal overgreb i forskellige lande mod repræsentanter for religiøse mindretal og mod de forsigtige stemmer inden for de religiøse traditioner, der har flertallet, som er fortalere for pluralistiske og multikulturelle samfund, der er kendetegnet af gensidig respekt mellem enkeltpersoner; udtrykker bekymring over straffriheden i forbindelse med sådanne krænkelser, politiets og retsvæsenets partiskhed under behandlingen af sådanne sager og manglen på passende ordninger for erstatning til ofre i mange af verdens lande; bemærker, at hændelserne under det arabiske forår, selv om de forventedes at ville fremme en overgang til demokratiske forhold, paradoksalt nok i mange tilfælde har medført en forværring af religiøse mindretals friheder og rettigheder og fordømmer derfor på det skarpeste alle voldshandlinger mod kristne, jødiske, muslimske og andre trossamfund; anerkender det stigende behov i et antal lande for konfliktløsning og forsoning, herunder en interreligiøs dialog på forskellige niveauer; opfordrer EU og VP/HR, den særlige EU-repræsentant for menneskerettigheder, Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at rejse spørgsmålet om diskriminerende og opildnende indhold i f.eks. medierne og hindringer for fri udøvelse af tro i dialogen med tredjelande om menneskerettigheder; mener, at disse problemer ikke kan løses i tredjelande, hvor religiøse mindretal oplever, at deres rettigheder bliver krænket, ved at de beskyttes og isoleres "fra" det omgivende samfund, hvorved der bliver skabt "parallelsamfund";

148. er navnlig bekymret over situationen i Kina, hvor personer, som praktiserer deres religion uden for de officielt godkendte kanaler, herunder kristne, muslimer, buddhister og tilhængere af Falun Gong, systematisk forfølges; opfordrer den kinesiske regering til at standse kampagnerne med dårlig behandling og chikane over for Falun Gong-udøvere, som rammes af lange fængselsdomme og genopdragelse gennem arbejde for at udøve deres religions- og trosfrihed med det formål at tvinge dem til at frasige sig deres tro på trods af Kinas ratificering af FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling; opfordrer Kina til som lovet at ratificere den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder (ICCPR); opfordrer de kinesiske myndigheder til at suspendere og efterfølgende gennem en reel høringsproces med tibetanerne ændre de politikker, som har de mest negative konsekvenser for tibetansk buddhisme og kultur samt tibetanske traditioner; er dybt bekymret over situationen med hensyn til religionsfrihed i Cuba, navnlig den stigende forfølgelse af ledere og medlemmer af de katolske og protestantiske kirker;
149. understreger, at den internationale menneskerettighedsret anerkender tanke-, samvittigheds-, religions-, og trosfrihed samt politisk tilhørsforhold uanset registreringsstatus, hvorfor registrering ikke bør være en forudsætning for at udøve ens religion eller ret til politisk tilhørsforhold; påpeger endvidere med bekymring, at alle enkeltpersoner, som ønsker at udøve en religion i Kina, herunder de fem officielle religioner - buddhisme, taoisme, islam, katolicisme og protestantisme - skal registreres hos de statslige myndigheder og være underlagt statskontrollerede forvaltningsorganer, og at dette påvirker deres religiøse uafhængighed og begrænser deres aktiviteter; henviser ligeledes med bekymring til, at uregistrerede religiøse grupper, herunder husmenigheder og Falun Gong-udøvere, er ofre for forskellige former for mishandling, som begrænser deres aktiviteter og møder, bl.a. konfiskering af ejendom og endog forvaring og fængsling;
150. glæder sig over, at religions- eller trosfrihed indgår som et fag i uddannelsen af EU-

ansatte; gentager sin opfordring til udvikling af en række værktøjer, som kan anvendes til at fremme retten til religions- og trosfrihed som led i EU's eksterne politik; glæder sig i den forbindelse over EU's tilsagn om at udforme retningslinjer om religions- og trosfrihed, i overensstemmelse med kapitel 23 i EU's handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati; bemærker, at disse retningslinjer bør være i overensstemmelse med EU's menneskerettighedslande strategier og omfatte en tjekliste over de nødvendige frihedsrettigheder i forbindelse med religions- og trosfrihed, så der kan foretages en vurdering af situationen i et givet land, samt en metode, som kan bidrage til at afdække krænkelse af religions- og trosfriheden; understreger behovet for, at Europa-Parlamentet og civilsamfundets organisationer inddrages i udarbejdelsen af disse retningslinjer; tilskynder EU til at sikre sammenhæng mellem de nye retningslinjer og prioriteterne i EU's menneskerettighedslande strategier; understreger betydningen af at inddrage religions- og trosfrihed i EU's udviklings- og udenrigspolitik;

151. opfordrer EU til at reagere proaktivt på den stigende anvendelse af apostasi, blasfemi og antiomvendelseslove og den rolle, som dette har for stigende religiøs intolerance og diskrimination; understreger, at folkeretten omfatter retten til at udøve, vælge og opgive en religion eller tro; opfordrer VP/HR og EU-institutionerne til at gribe ind over for en sådan uacceptabel praksis ved at lægge pres på disse tredjelande med særlig vægt på de EU-partnerlande, som stadig gør sig skyldig i en sådan praksis, for at sikre at den udryddes; opfordrer EU til at protestere mod regeringers anvendelse af disse love og til at støtte enkeltpersoners ret til at skifte religion, navnlig i lande, hvor der er dødsstraf for apostasi;
152. understreger vigtigheden af at beskytte tanke-, samvittigheds-, religions- og trosfrihed, herunder ateisme og andre former for ikke-tro, i henhold til internationale menneskerettighedskonventioner og understreger ligeledes, at den frihed ikke må undergraves ved anvendelse af blasfemilovgivning, der har til formål at undertrykke og forfølge enkeltpersoner med en anden religion eller tro; understreger, at blasfemilovgivning ofte vedtages og anvendes under foregivende af at reducere sociale spændinger, mens den i virkeligheden blot bidrager til en skærpelse af sådanne spændinger og til stigende intolerance, navnlig over for religiøse mindretal; erindrer i den forbindelse om, at forbud mod og konfiskering og ødelæggelse af både religiøse bygninger og publikationer samt forbud mod uddannelse af præster stadig er almindelig praksis i en række lande; opfordrer EU-institutionerne til at modarbejde sådanne krænkelse i deres forbindelser med disse landes regeringer; opfordrer også til protestere kraftigt mod anvendelse af blasfemilovgivningen til at forfølge medlemmer af religiøse mindretal;
153. understreger vigtigheden af at integrere religions- eller trosfrihed i EU's udviklings-, konfliktforebyggelses- og antiterrorpolitikker; glæder sig over den inklusive indsats med interkulturel og tværreligiøs dialog og samarbejde på flere niveauer, som involverer samfundsledere, kvinder, unge og repræsentanter for etniske minoriteter med det formål at fremme samhørighed og fred i samfundet; glæder sig over EU's vilje til at fremme og tilskynde til religions- og trosfrihed i internationale og regionale fora, herunder FN, OSCE, Europarådet og andre regionale mekanismer og opfordrer til en konstruktiv dialog med Den Islamiske Samarbejdsorganisation (OIC) om at bevæge sig væk fra terminologi vedrørende bekæmpelse af religiøs ærekrænkelser; tilskynder EU til at forsætte med at fremlægge sin årlige beslutning om religions- og trosfrihed på FN's Generalforsamling;

154. glæder sig over fælleserklæringen af 20. september 2012 fra VP/HR, generalsekretærene fra Den Islamiske samarbejdsorganisation (OIC) og Den Arabiske Liga samt Den Afrikanske Unions kommissær for fred og sikkerhed, som bekræftede respekten for alle religioner og den grundlæggende betydning af religionsfrihed og tolerance og samtidig fuldt ud anerkendte betydningen af ytringsfrihed; fordømmer enhver form for opfordring for religiøst had og vold og beklager dybt tab af menneskeliv som følge af de seneste angreb på diplomatiske missioner; giver udtryk for sin dybe medfølelse med ofrenes familier;
155. konstaterer, at religions- og trosfrihed hænger tæt sammen med spørgsmål vedrørende anerkendelse, ligeværdigt borgerskab og lige udøvelse af rettigheder i et givent samfund; opfordrer EU til at ægge særlig vægt på indsatsen til fordel for lighed og ligeværdigt borgerskab for repræsentanter for marginaliserede og diskriminerede grupper i samfundet; understreger desuden betydningen af at støtte initiativer og muliggøre finansiering af civilsamfund og menneskerettighedsforkæmpere i deres bestræbelser for at bekæmpe diskrimination, intolerance og vold som følge af religion og tro;
156. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at oprette en fast enhed inden for sin struktur til overvågning og analyse af religionens og troens rolle i nutidens samfund og i internationale forbindelser og til at integrere spørgsmålet om religions- og trosfrihed i alle de geografiske direktorater og enheder; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at rapportere til Parlamentet en gang om året om fremskridt i forbindelse med religions- og trosfrihed i verden;
157. understreger betydningen af at støtte initiativer fra og muliggøre finansiering af civilsamfundet og menneskerettighedsforkæmpere i deres bestræbelser på at bekæmpe diskrimination, intolerance og vold på baggrund af religion og tro; mener, at landebaserede EIDHR-støtteordninger bør prioritere finansiering til beskyttelse og støtte af religions- og trosfrihed i lande, hvor EU's landestrategi har identificeret denne rettighed som værende en prioritet;

o

o o

158. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigs- og sikkerhedspolitik, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, EU-udenrigstjenesten, medlemsstaternes og ansøgerlandenes regeringer og parlamenter, De Forenede Nationer, Europarådet og samtlige lande og territorier, der er omhandlet i denne beslutning.